

नस्य दक्षिणऽङ्कुरौ प्रत्युक्ष्य वासो निदधातीन्द्रस्योरुमाविश दक्षिणमित्येष वा
 ऽअत्रेन्द्रो भवति यद्यजमानस्तस्मादाहेन्द्रस्योरुमाविश दक्षिणमित्युशनुशन्तमिति
 प्रियः प्रियमित्येवैतदाह स्योनः स्योनमिति शिवः शिवमित्येवैतदाह ॥ १० ॥ अथ
 सोमक्रयणाननुदिशति । स्वान भ्राजाङ्गरे बम्भारे हस्त सुहस्त कुशानवेते वः
 सोमक्रयणास्तान् रक्षधं मा वो दभन्निति धिह्यानां वाऽएते भाजनेनैतानि वै धि-
 ह्यानां नामानि तान्येवैभ्य एतदन्वदिक्षत् ॥ ११ ॥ अथात्रापोर्णुते । गर्भी वाऽए-
 ष भवति यो दीक्षते प्रावृता वै गर्भी उल्बेनेव जरायुणेव तमत्राजीजनत तस्मा-
 दपोर्णुतऽएष वाऽअत्र गर्भी भवति तस्मात्परिवृतो भवति परिवृता-इव हि ग-
 र्भी उल्बेनेव जरायुणेव ॥ १२ ॥ अथ वाचयति । परि मग्ने दुश्चरिताद्वाधस्वा मा
 सुचरिते भजेत्यासीनं वाऽएनमेष आगहति स आगतऽउत्तिष्ठति तन्मिथ्याकरोति
 व्रतं प्रमीणाति तस्यो ह्येषा प्रायश्चित्तिस्तथो ह्यस्यैतन्न मिथ्याकृतं भवति न व्रतं
 प्रमीणाति तस्मादाह परि मग्ने दुश्चरिताद्वाधस्वा मा सुचरिते भजेति ॥ १३ ॥ अथ
 राजानमादायोत्तिष्ठति । उदायुषा स्वायुषोदस्थाममृतांश्च ॥ अन्वित्यमृतं वाऽएषो
 ऽनूत्तिष्ठति यः सोमं क्रीतं तस्मादाहोदायुषा स्वायुषोदस्थाममृतांश्च ॥ अन्विति
 ॥ १४ ॥ अथ राजानमादायारोहणमभिप्रैति । प्रति पन्थामपद्महि स्वस्ति गामने-
 हसम् । येन विश्वाः परि द्विषो वृणक्ति विन्दते वस्विति ॥ १५ ॥ देवा ह वै य-
 ज्ञं तन्वानाः । तेऽसुररक्षसेभ्य आसङ्गाद्विभयां चक्रुस्तऽएतद्यजुः स्वस्त्ययनं दद-
 शुस्तऽएतेन यजुषा नाष्ट्रा रुक्षाऽस्यपहत्यैतस्य यजुषोऽभयेऽनाष्ट्रे निवाते स्वस्ति
 समाश्रुवत तथोऽएवैष एतेन यजुषा नाष्ट्रा रुक्षाऽस्यपहत्यैतस्य यजुषोऽभयेऽनाष्ट्रे
 निवाते स्वस्ति समश्रुते तस्मादाह प्रति पन्थामपद्महि स्वस्ति गामनेहसम् । ये-
 न विश्वाः परि द्विषो वृणक्ति विन्दते वस्विति ॥ १६ ॥ तं वाऽइति हरन्ति ।
 अनसा परिवहन्ति मह्यत्येवैनमेतत्तस्माद्दीक्षा वीजऽ हरत्यनसोदावहन्ति ॥ १७ ॥